

Dr. Hankó Balázs beszéde, 2019. június 28.

Tisztel Semmelweis Polgárok! Tisztelt Ünneplő Közösség!

Ünneplő szívvel és lélekkel érkezünk Egyetemünk emlékhelyéhez, Semmelweis Ignác szobrához, hogy tiszteletünket lerójuk a 201 éve született, kitartásáról, igazságkereséséről, mindennapi küzdelmeiről ismert, és halálát követően nemzetközi szinten elismerté vált magyar orvosprofesszor, egyetemünk névadója előtt.

Az emlékhelyek az ünnep, az ünneplés, az emlékezések, de egyben a jövőbe tekintés, a szilárd elhatározások helyei. Ilyenkor mindenképpen fel kell, hogy tegyünk magunknak azt a kérdést, hogy Semmelweis Ignác születésének 200. ünnepi emlékévét zárva, de egyben már belépve Egyetemünk alapításának 250., negyed évezredes jubileumába, mi a mi feladatunk, mi a mi felelősségünk?

Felelősek vagyunk szűkebb közösségünkért, egyetemünkért, nemzetünkért és a mindennapokban ránk bízottakért, betegeinkért, hallgatóinkért.

Ezen ünnepi években minden lehetőségünk adott ahhoz, hogy a jövő Semmelweis Egyetemét megalapozzuk. Ennek első eleme, hogy tudásban, lélekben erősödjünk. Hiszen a jubileumi évvel induló kurikulum reform legfőbb célja az, hogy betegközpontú, a beteget és nemcsak a betegséget gyógyítani kész, bővülő gyakorlati ismeretekkel rendelkező orvosokat, gyógyszerészeket, egészségügyi szakembereket, konduktorokat képezzünk.

Célunk továbbá a jubileumi évvel és az ahhoz kapcsolódó eseményekkel, hogy megerősítsük a Semmelweis Polgárok összetartozását. Aki szereti és otthonának érzi egyetemét, tesz érte, és érzi, hogy egyeteme is gondoskodik róla. Orvos-, egészségtudományi egyetemről lévén szó nemcsak oktatja, hanem a mindennapokban megéli az egészséget. Így épül a Semmelweis közösség, amelynek tagja minden Semmelweis Polgár – legyen akár hallgató, klinikus, oktató, kutató, a működtetésben résztvevő szakember, vagy egyetemünk volt hallgatója.

A jövőt megalapozó fejlődés előtt áll Egyetemünk, hiszen ha csak itt körbenézünk hamarosan megújul a Belgyógyászati Klinika és indul az új Belgyógyászati Klinikai Központ tervezése. Megújulnak a Belső Klinikai Tömb épületei, új meddőségi központ jön létre. De hasonló fejlődés előtt áll a bővülő és megújuló Külső Klinikai Tömb, a Városmajori Tömb, és integrálódik hozzánk Semmelweis történelmi kórháza, a Szent Rókus kórház. Minden karunk fejlődik. Közel megduplázódik az Elméleti Orvostudományi Központ, megújulnak a Fogorvostudományi Kar klinikái, Högyes-Schöpf Merei Gyógyszerkutatási Centrum épül, az Egészségtudományi Kar fejlesztésnek III. üteme indul, elkezdődik az Egészségügyi Közszolgálati Kar fejlesztése a Mátyás király - Béla király úton, valamint a Pető András Kar fejlesztése a Kútvölgyi úton. Továbbá a karokon átívelő egyetemi együttműködésekkel és Józsefváros támogatásával kialakul a Semmelweis Science Parkunk.

A jubileum évében ezeken a pilléreken megújult egyetemünk így bizton válhat az elkövetkező tíz évben a világ legjobb 100 egyetemévé, és Európa legjobb 5 gyógyító egyetemévé.

Ennek kulcsa azonban, hogy a régi és mostani sérelmeink és bizalmatlanságaink váljanak új lehetőségekké a közösség érdekében. Ennek kulcsa, hogy a csalfa biztonságot jelentő nemek

helyett, melyből soha nem épült semmi, merjünk igeneket mondani, higgyünk magunkban, az összefogás erejében, hiszen Egyetemünk méltán híres nagyjai is az igenek által fedeztek fel új gyógyító eljárásokat, váltak közösségük, és később a történelem által is elismert, a kort formáló személyiségekké.

Harminc éve is – a rendszerváltoztatás idején –, az azt megelőző évtizedek kisebb közösségben kimondott igenjei szabadultak fel, még számomra iskolás gyermekként is érezhető katartikus erővel, és változtatták meg nemzetünk jövőjét. Hiszem, hogy a most kimondott igenek pedig a jövő negyed évezredének lesznek szegletkövei.

Engedjék meg, hogy végezetül Ferenc pápa idén június 1-jén Csíksomlyón elmondott szentbeszédéből egy gondolatot kiemeljek: „Aki kockáztat, annak az Úr nem okoz csalódást.”

Az igen mindig kockázat, de felelősséggel ebből épülhet velünk együtt a jövő Semmelweis Egyeteme, melyre méltán lesznek büszkék a minket már fentről figyelő nagyjaink, és így állhatunk meg mi is itt tiszta lelkiismerettel Egyetemünk emlékhelyén.